

Osmo Alho:

JEESUKSEN SYNTYMÄ RAAMATUSSA

Johdanto.

Kristikunnassa esiintyvään Jeesuksen syntymäjuhlan eli Joulun viettoon sisältyy hyvin paljon sellaista, jolla ei ole mitään perustetta sen enempää Raamatun tekstissä kuin Jeesuksen aikana Israelin maassa vallinneissa oloissakaan. Raamatussahan ei ole mitään käskyä Jeesuksen syntymän muistojuhlan viettämisestä. Sitävastoin Raamatussa kehoitetaan viettämään Jeesuksen sovituskuoleman muistoa, mikä tapahtuukin aina jokaisessa seurakunnan Ehtoollistilaisuudessa (Luuk. 22:19, 1. Kor. 11:23 - 26) eikä vain Pääsiäisen ajan juhlissa.

Jeesuksen syntymän tarkkaa ajankohtaa ei tiedetä. Hänen syntymänsä päivämäärän sijoittaminen joulukuuhun tapahtui vasta 300-luvulla j.Kr. Roomassa, jossa haluttiin antaa vuoden pimeimpänä aikana vietetylle pakanalliselle Saturnalia-juhlalle myös kristillinen sisältö. Niinkuin olen todennut kirjoituksessani "Danielin kirjan 9. luvun profetia", Jeesuksen syntymän historialliset aikarajat ovat vuodet 8 e.Kr. ja 4 e.Kr., joten 500-luvulla j.Kr. käyttöön otetussa kristillisessä ajanlaskussa on sattunut muutaman vuoden virhe.

Joulukertomuksissa ja joulukuvaelmissä on esitetty Jeesuksen syntymäpaikaksi majatalon eli jonkinlaisen matkustajakodin tai hostellin talli, josta Raamatun tekstissä ei puhuta mitään, joten se on ihmisten mielikuvitusta. Joulupukit, joulutontut, joulukuuset ja joulukinkut ovat kaikki pakanallista rekvisiittaa, jota on liitetty Jeesuksen syntymäjuhlan yhteyteen, puhumattakaan nykyisestä koko juhlan kaupallistumisesta. Ei siis ole mikään ihme, että Raamatun kirjoituksista tiukasti kiinni pitävät juutalaiset eivät vielääkään kansana usko heidän omaan Messiaaseensa Jeesukseen, kun kristittyjen täten antama todistus Jeesuksen syntymästäkin on jo näin pahasti vääristely.

Seuraavassa tarkastellaan eräitä Jeesuksen syntymään liittyviä Raamatun alkukielisiä tekstikohtia, joista on esitetty mahdollisimman sanatarkat suomennokset. Uuden Liiton kirjoitusten kreikankielisen tekstin käännöksissä on kuitenkin pyritty ottamaan huomioon niiden juutalainen, hebrean- tai arameankielinen tausta, jolloin käännökset ovat niiltä osin lähinnä asiatarikkoja. Tekstilainauksissa esiintyvät hebrean, aramean ja kreikan sanat on aina kirjoitettu sekä näiden kielten omilla kirjaimistoilla että translitteroituina. Käyttämäni translitterointijärjestelmät on esitetty ääntämisohjeineen kirjoitukseni "Jerikolaisen Raahabin ammatti" liitteissä 2. ja 3. Tärkeimmät lähdeotokset, joihin en ole kuitenkaan tehnyt yksityiskohtaisia viittauksia, on esitetty puolestaan tämän kirjoituksen liitteenä.

Jeesuksen syntymään liittyviä Vanhan Liiton profetioita.

1. Moos. 3 : 15.

"Ja vihamielisyyden tullen panemaan (futuuri) sinun (= käärmeen) ja \ vaimon / naisen \ välille ja sinun siemenesi ja hänen (feminiinisuffiksi) siemenensä välille. Hän tulee haavoittamaan (futuuri, maskuliinimuoto) (= \ vaimon / naisen \ siemen tulee haavoittamaan) sinua päähän ja sinä tulet haavoittamaan (futuuri) häntä (maskuliinisuffiksi) (= \ vaimon / naisen \ siementä) kantapäähän."

Tämä Jumalan jo paratiisissa puhuma profetia koskee siis naisen kautta neitseellisesti syntyvää mieshenkilöä, jonka isä ei niin ollen ole ihminen vaan Jumala, eli Jumalan Poikaa (= Jeesusta), joka siten on samalla sekä todellinen Jumala että todellinen ihminen. Hän on jo tullut taistelemaan voitollisesti Eevan pettänyttä käärmettä (= sielunvihollista) vastaan, vaikka lopullinen voitto on vieläkin edessäpäin (Ilm. 20.).

Kun sitten Eeva synnytti Kainin, hän ilmeisesti luuli jo saaneensa tämän luvatus miehenkilön, koska hän jakeessa 1. Moos. 4:1 sanoi alkutekstin mukaan: "Olen saanut \ miehen, JHVH:n / miehen JHVH:n kanssa \ " (siis "miehen, Jumalan" tai "miehen Jumalan kanssa", riippuen siitä miten tulkitaan hebrean sana תָּוֹךְ [’eTh], jolla on kaksi aivan eri merkitystä: 1. prepositio, joka osoittaa objektia, 2. prepositio "kanssa", jotka molemmat merkitykset sopivat tässä tekstiyhteyteen).

Tällainen erehdys on tietysti täysin ymmärrettävää, koska oli kysymyksessä ihmiskunnan ensimmäinen synnytys, jolloin ihmisen aivan normaalista luonnollisesta syntymästä ei ollut vielä mitään ennakkotapausta. Huomautettakoon tässä lisäksi, että Jumalan nimeä JHVH olen käsitellyt kirjoituksessani "Jumalan kymmenen käskyä alkutekstin valossa", sen kohdassa "1. säädös".

Jes. 7 : 14.

"Sen tähden tulee antamaan (futuuri) Herra¹, Hän (maskuliinimuoto), teille \ merkin / ihmeen \^{1a}: Katso, [määrätty] neitsyt², [on] raskaana ja synnyttää pojan. \ [Sinä] tulet antamaan / [Sinun] pitää antaa \³ hänen (maskuliinisuffiksi) nimekseen (= pojan nimeksi) Immanuel^{3a}."

Huomautuksia:

1) Alkutekstissä ei ole hebrean sana יהוה [JHVH] = Jumalan nimi, vaan יְהוָה [’aDhoNaJ] = "Herra" (sananmukaisesti "Herrani"), joka viittaa yleensä Jeesukseen. Niin ollen Jeesus itse tulee antamaan tämän merkin tai ihmeen tulollaan maailmaan.

- 1a) Naftali Herz Tur-Sinai on kääntänyt tässä alkutekstin hebrean sanan **אוֹת** [’OTh] saksaksi sanalla "Wunderzeichen" = "ihmemerkki".
- 2) Alkutekstissä on hebrean sana **עַלְמָה** [‘aLMa:(H)] = "avioliittoon kelpaava, neitseellinen, koskematon nuori nainen". Septuagintakäännöksessä on kreikan sana **παρθένος** [parthe’nos] = "neitsyt".
- 3) Masoreettisessa tekstissä oleva hebrean sana **וְקָרָאתָ** [VeQaRa(’)Th] on Vav-perfektin yksikön 2. persoonan feminiinimuoto, jolla on joko futuuri- tai jussiivimerkitys, verbistä **קָרָא** [QaRa’] = "antaa (nimeksi)", jolloin lause voisi tarkoittaa em. neitsyttä. Alkuperäinen vokalisoinnaton konsonanttiteksti voidaan tulkita myös vastaavaksi maskuliinimuodoksi **וְקָרָאתָ** [VeQaRa:’(’)Tha], jolloin lause voisi tarkoittaa edellisessä jakeessa Jes. 7:13 mainittua Daavidin sukua (**בֵּית דָּוִד** [BETH - DaViDh]).
- 3a) Alkutekstissä on hebrean sanat **עִמָּנוּ אֵל** [‘imMa’NU ’eL] = "meidän kanssamme [on] Jumala".

Tämä Jesajan kautta annettu profetia vahvistaa siis sen, mikä oli jo sanottu jakeessa 1. Moos. 3:15.

Jes. 9 : 5 - 6.

5. "Sillä lapsi on syntynyt meille, Poika on annettu meille, on tullut (perfektimerkitys) hallitusvalta Hänen harteilleen ja on annettu (perfektimerkitys)¹ Hänen (maskuliinisuffiksi) nimekseen (= Pojan nimeksi): Ihme, Neuvonantaja, Jumala, Sankari, Iankaikkisuuden Isä, Rauhan Ruhtinas^{1a}.
6. Suureksi² [tulee] hallitusvalta ja rauhalla ei [ole] mitään loppua koskien Daavidin [valta]istuinta ja Hänen (= em. Pojan) \ kuninkuuttaan / kuningaskuntaansa \ , jonka perustaminen ja vahvistaminen (alkutekstissä sananmukaisesti: "perustaa (infinitiivi) se ja vahvistaa (infinitiivi) se") [tapahtuu] oikeudenmukaisuudessa ja vanhurskaudessa, tästä ajasta [jolloin tämä kaikki toteutuu] iankaikkisuuteen asti. JHVH:n Sebaotin³ kiivaus tulee tekemään (futuuri) tämän."

Huomautuksia:

- 1) Masoreettisessa tekstissä on sana **וְיָקָרָא** [VajJiQRa’], jolla on perfektimerkitys "[hän] on antanut (nimeksi)", mutta silloin lauseelle ei ole tekstissä mitään selvää subjektia. Tämä sana voidaan kuitenkin lukea vokalisoinnattomassa konsonanttitekstissä myös **וְיָקָרָא** [VajJiqQaRe’], joka on vastaava passiivikonjugaation muoto, jolla on perfektimerkitys "on annettu (nimeksi)". Lauseen subjekti on tällöin **שְׁמוֹ** [SheMO:] = "Hänen nimensä". Monet kääntäjät ovat käyttäneet tätä passiivitulkintaa ja niin on tehty myös tässä. Profetia viittaa sanojen perfektimerkityksestä huolimatta pitkälle tulevaisuuteen (profeetallinen futuuri).

1a) Arameankielisessä Targumissa, joka on selittävä käännös, on sanan "Ruhtinas" paikalla aramean sana מְשִׁיחָא [MeShIH'a'] = "voideltu", joka vastaa hebrean sanaa מְשִׁיחַ [MaShI:'aH'] = "voideltu" ja joka merkitsee tässä tekstiyhteydessä selvästi käsitettä "Messias" eli "Jumalan Voideltu". Juutalainenkin selitys on siis ymmärtänyt tämän kohdan Messias-profetiaksi.

2) Alkutekstissä on hebrean sana לְסֻרְבָּה [LeM.aRBe:(H)] = "paljoksi, moneksi, runsaaksi, suureksi", jossa sanan keskellä oleva m-äännettä osoittava kirjain on virheellisesti vastaava kirjain, jota käytetään vain sanan lopussa ja joka on muodoltaan suljettu. Siinä juutalaisessa selityksessä, josta käytetään nimitystä זְהַר [ZoHaR] = "loiste, kirkkaus", tätä on pidetty merkinä siitä, että jakeessa 5 mainittu lapsi syntyy suljetusta kohdusta eli neitsyen kohdusta.

3) Alkutekstissä on hebrean sanat יְהוָה צְבָאוֹת [JHVH TseV'a'OT] = "Sotajoukkojen JHVH".

Tämä profetia painottaa erityisesti tulevan Messiaan kuninkuutta ja Hänen tulevaa hallitsijatehtäväänsä. Juutalainen selitys näkee tässäkin viittauksen Messiaan neitseelliseen syntymään.

Miika 5 : 1.

"Ja sinä Beethlehem¹, Efrata², nuori olemaan (infinitiivi) Juudan tuhansien joukossa, sinusta Minulle tulee lähtemään [Hän, joka tulee] olemaan (infinitiivi) hallitsija Israelissa, ja Hänen alkuperänsä [on] muinaisuudesta, iankaikkisuuden päivistä." (Loppuosa voidaan kääntää myös: "Hänen alkuperänsä on maailman [luomisen] päiviä edeltävästä olotilasta".)

Huomautuksia:

1) Alkutekstissä בֵּית-לֶחֶם [BETH Le'H'eM] = "leivän talo, leivän huone, leivän koti" (vert. jakeessa Joh. 6:35 olevia Jeesuksen sanoja: אֲנִי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים [’aNoKhI: HU:’ Le'H'eM HaH'ajJIM] = "Minä [olen] Hän, Elämän leipä").

2. Alkutekstissä אֶפְרַתָּה [’eF’RaTha:(H)] = "hedelmällisyys", mikä on Beethlehem ja sen ympäristön toinen nimi (vert. esim. 1. Moos. 48:7).

Tämä profetia ilmoittaa siis Messiaan maailmaantulon paikan eli Jeesuksen syntymäpaikan. Sen tiesivät tämän profetian perusteella myös Jerusalemin ylipapit eli temppelipapiston päämiehet ja kirjanoppineet eli Raamatun kirjoitusten jäljentäjät, jotka toimivat usein myös kansan kirjureina, kun kuningas Herodes sitä heiltä tiedusteli (Matt. 2:4 - 6).

Tässä profetiassa on sanottu lisäksi, että Messiaan alkuperä on iankaikkisuudesta. Siihenhän viittaa myös em. jakeessa Jes. 9:5 oleva Messiaan nimi "Iankaikkisuuden Isä". Messiaan iankaikkinen alkuperä tulee esille juutalaisessa Raamatun selityksessä monissa eri yhteyksissä.

Dan. 9: 24 - 27.

Tätä profetiaa olen käsitellyt yksityiskohtaisesti kirjoituksessani "Danielin kirjan 9. luvun profetia." Alkuperäiseen vokalisoimattomaan konsonanttitekstiin perustuvan käsitykseni mukaan siinä on ilmoitettu hyvin tarkasti Jeesuksen sekä syntymävuosi että kuolinvuosi. Kaikista aikalaskelmista täysin riippumatta siitä käy joka tapauksessa ilmi, että Messiaan on täytynyt tulla jo ennen Jerusalemin II temppelin eli Serubbaabelin - Herodeksen temppelin tuhoa. Tämä asiahan on todettu myös juutalaisessa Raamatun selityksessä, vaikka juutalaisten yleinen käsitys onkin, että Messiaan tulo on vielä kokonaan edessäpäin.

Tämä profetia liittää varsin painotetusti Messiaaseen syntien sovituksen, mikä tulee kyllä esille eräissä muissakin Vanhan Liiton kirjoitusten kohdissa, ennen muuta luvussa Jes. 53. Se, että Messias on samanaikaisesti sekä kuningas että ylimmäinen pappi, on sanottu jakeissa Sak. 6:12-13. Messiaan pappuus käy hyvin selvästi ilmi myös jakeesta Ps. 110:4.

Jeesuksen sukuluettelot.

Uuden Liiton kirjoituksissa on esitetty kaksi Jeesuksen sukuluetteloa. Niissä esiintyvät tärkeimmät erisnimet on seuraavassa kirjoitettu myös hebreaksi.

Matt. 1 : 1 - 17.

1. Jeesuksen (יֵשׁוּעַ [JeShU:'a']), Messiaan¹, Daavidin (דָּוִד [DaViDh]) pojan², Aabrahamin (אַבְרָהָם [’aV’RaHaM]) pojan², sukuluettelo.

2. Aabraham siitti Iisakin (יִצְחָק [JiTsh’aQ]) ja Iisak siitti Jaakobin (יַעֲקֹב [Ja’aQoV]) ja Jaakob siitti Juudan (יְהוּדָה [JeHUDha:(H)]) ja hänen veljensä.

6. Ja Iisai (יִשָּׂי [JiShaJ]) siitti Daavidin, kuninkaan. Ja Daavid, kuningas, siitti Salomon (שְׁלֹמֹה [ShLoMo:(H)]), [joka syntyi] Uurian (אֲוִרְיָה [’URijJa:(H)]) vaimosta.

16. Ja Jaakob³ siitti Joosefin (יוֹסֵף [JOSeF]), Marian (מְרִיָּם [MiRJaM]) aviomiehen, sen [Marian], josta syntyi Jeesus, jota sanotaan Messiaaksi¹.

17. Ja katso, kaikki sukupolvet Aabrahamista Daavidiin neljätoista sukupolvea ja Daavidista Baabelin (בָּבֶל [BaV'eL]) maanpakolaisuuteen neljätoista sukupolvea ja Baabelin maanpakolaisuudesta Messiaaseen¹ neljätoista sukupolvea.

Huomautuksia:

1) Kreikankielisessä tekstissä on sana Χριστός [Khristo's] = "Voideltu", joka on sanatarkka käänös vastaavista hebrean ja aramean sanoista ja tarkoittaa siten käsitettä "Messias" eli "Jumalan Voideltu".

2) Sana "poika" tarkoittaa tässä kuten monissa muissakin Raamatun kohdissa käsitettä "sukua oleva mieshenkilö".

3) Eri henkilö kuin edellä mainittu Iisakin siittämä poika.

Tämä on siis Joosefin sukuluettelo ja se osoittaa kiistattomasti, että hän oli Daavidin sukua. Koska Joosef ei hylännyt Mariaa, vaan otti hänet aviovaimokseen, hänestä tuli silloin juutalaisen käytännön mukaan Jeesuksen laillisesti vahvistettu isä, vaikka hän ei ollutkaan Jeesuksen biologinen isä. Jeesus oli näin ollen laillisesti Daavidin sukua, niinkuin Messiaan piti ollakin (esim. Jes. 9:6). Matteus esittää tämän asian jo heti sukuluettelon alussa.

Daavidiin viittaa myös jakeessa 17 kolme kertaa esiintyvä luku neljätoista, joka on juuri Daavidin hebreankielisen nimen lukuarvo ($\tau+\iota+\tau = 4 + 6 + 4 = 14$). Tämä on juutalaisille tärkeä asia, koska he käyttävät Raamatun tutkimisessa paljon gematrisia eli sanojen lukuarvoihin perustuvia selityksiä.

Luuk. 3 : 23 - 38.

23. Ja Hän, Jeesus, oli aloittaessaan [julkisen toimintansa] noin 30 vuoden [vanha], ollen, niinkuin oli [laillisesti] vahvistettu¹ Joosefin poika, [Joosef] Eelin (עֵלִי ['eLI:]) [poika]² (Eeli oli Marian isä, joten sanan "poika" merkitys on tässä "vävy" eli "vävy^{2a}"),

24. [Eeli] Mattatin [poika]², [Mattat] Leevin [poika]², [Leevi] Melkin [poika]², [Melki] Jannain [poika]², [Jannai] Joosefin³ [poika]²,

31. [Eljakim] Melean [poika]², [Melea] Mennan [poika]², [Menna] Mattatan [poika]², [Mattata] Naatanin [poika]², [Naatan] Daavidin [poika]²,

38. [Keenan] Enoksen (עֲנוֹשׁ [’eNOSH]) [poika]², [Enos] Seetin (שֵׁת [She:Th]) [poika]², [Seet] Aadamin (אָדָם [’aDhaM]) [poika]², [Adam] Jumalan [poika]² (sanan "poika" merkitys on tässä Jumalan luoma mies, poikamies, jolle Jumala loi myös vaimon).

Huomautuksia:

1) Kreikankielisen tekstin sanonta ὡς ἐνομιζέτο [ho:s enomi’dzeto] = "niinkuin arveltiin" vastaa tässä ilmeisesti hebrean sanontaa כְּמוֹ הַחֵן קֵץ [KeMO: HuH’ZaQ] = "niinkuin oli [laillisesti] vahvistettu".

2) Näitä "poika" sanoja ei ole kreikankielisessä tekstissä, vaikka ne sisältyvät kyllä tekstin ajatukseen. Sitä vastoin arameankielisessä Peshitta-tekstissä ja hebreankielisissä käännöksissä sana "poika" esiintyy kaikissa näissä kohdissa. Käännöksessä henkilönimet on selvyuden vuoksi toistettu. Kreikan-, aramean- ja hebreankielisissä teksteissä henkilönimiä ei ole tarvinnut toistaa, koska sanajärjestys on niissä toinen (poika Eelin, poika Mattatin, poika Leevin, poika Melkin, jne., jolloin on selvää, että Eeli oli Mattatin poika, Mattat oli Leevin poika, Leevi oli Melkin poika, jne.).

2a) "Vävy" eli "vävypoika" on ruotsiksi svärson, saksaksi Schwiegersohn, englanniksi son in law jne., joten on hyvin yleistä ajatella tyttären miestä ikäänkuin omaksi pojaksi. Näin tässäkin, koska Joosefhan oli Eelin tyttären Marian laillisesti vahvistettu aviomies.

3) Tämä Joosef oli eri henkilö kuin Marian mies.

Tämä on siis Jeesuksen äidin Marian sukuluettelo, joka osoittaa selvästi, että myös hän oli Daavidin sukua. Se, että Maria oli Eelin tytär, mainitaan Talmudissakin, joten se ei ole vain kristittyjen Raamatun selittäjien keksimä ajatus. Jeesus oli näin ollen Marian kautta myös biologisesti Daavidin sukua.

Luukas on vienyt Jeesuksen sukuluettelon Aadamin kautta aina Jumalaan ja Hänen luomistyöhönsä saakka ehkä siksi, että Jumala antoi ensimmäisen lupauksen Messiaasta jo paratiisissa (1. Moos. 3:15), niinkuin edellä on tullut esille.

Jeesuksen syntymä Uuden Liiton kirjoituksissa.

Matt. 1 : 18 - 25.

18. Ja Jeesuksen, Messiaan, syntyminen oli näin: Hänen äitinsä Marian, [joka oli] kihlattu Joosefille, havaittiin ennen heidän yhteenmenemistään olevan raskaana Pyhästä Hengestä.

19. Ja hänen miehensä Joosef, [joka] oli hurskas mies eikä tahtonut häpäistä häntä, päätti salaa hylätä hänet.
20. Mutta hänen näitä ajatellessaan, katso, JHVH¹:n enkeli ilmestyi hänelle unessa, sanoen: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi, sillä hänessä sinnyt on Pyhästä Hengestä.
21. Ja [hän] (= Maria) tulee synnyttämään (futuuri) pojan ja sinun pitää antaa² hänen (maskuliinimuoto) nimekseen (= pojan nimeksi) Jeesus^{2a}, sillä Hän tulee pelastamaan (futuuri) kansansa heidän synneistään.
22. Kaikki tämä on tapahtunut sen täyttämiseksi, mitä JHVH¹ on puhunut profeetan kautta sanoen:
- 23 'Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan. \ [He] tulevat antamaan (futuurimerkitys) / [Heidän] pitää antaa (jussiivimerkitys) \³ Hänen nimekseen Immanuel, joka on käännettynä: meidän kanssamme [on] Jumala'."
- 24 Herättyään unestaan Joosef teki, mitä JHVH¹:n enkeli oli käskenyt: otti luokseen vaimonsa,
25. ei yhtynyt häneen siihen asti, kunnes [tämä] synnytti pojan, [sekä] antoi hänen nimekseen (= pojan nimeksi) Jeesus (יֵשׁוּעַ [JeShU:´a´]²^a).

Huomautuksia:

- 1) Kreikankielisessä tekstissä on sana Κύριος [Ky:´rios] = "Herra", mikä vastaa tässä hebreankielistä Jumalan nimeä יהוה [JHVH].
- 2) Kreikankielisessä tekstissä on yksikön 2. persoonan futuurimuoto καλέσεις [kale´seis] = "tulet antamaan (nimeksi)", mikä vastaa hebrean VaV-perfektin ἔσται [e´s-tai] (maskuliinimuoto), jolla on tässä jussiivimerkitys "sinun pitää antaa (nimeksi)" (vrt. Jes. 7:14).
- 2a) Jeesuksen nimen hebreankielinen muoto viittaa käsitteisiin יְשׁוּעָה [JeShU´a:(H)] = "pelastus" ja הוֹשִׁיעַ [HOSH:I:´a´] = "pelastaa".
- 3) Kreikankielisessä tekstissä on sana καλέσουσιν [kale´su:sin], joka on futuurin monikon 3. persoona ja joka vastaa hebrean sanaa יְקַרְאוּ [VeQaR´U:], joka on VaV-perfektin monikon 3. persoona ja jolla voi olla joko futuuri- tai jussiivimerkitys. Tämä kohta ei siis ole jakeen Jes. 7:14 aivan sanatarkka lainaus masoreettisesta tekstistä eikä myöskään Septuaginta-käännöksestä, joissa molemmissa on yksikön 2. persoona.

Jeesuksen alkuperäiseen, hebreankieliseen nimeen sisältyy siis Hänen ensimmäinen päätehtävänsä eli Häneen uskovien pelastaminen synneistä, minkä Hän suoritti Golgatalla ristinkuolemallaan. Enkeli ilmoitti tämän Jeesuksen nimeen sisältyvän tehtävän hebreaksi Joosefille jo ennen Jeesuksen syntymää. Nimen kreikankielisestä muodosta Ἰησοῦς [Ie:su:´s] tämä Jeesuksen tehtävä ei käy ilmi. Tämän tekstikohdan koko asiasisältö tulee siten esille vain hebrean kielessä.

Luuk. 1: 26 - 35.

26. Ja kuudentena kuukautena lähetettiin enkeli Gabriel Jumalan luota Galileaan, kaupunkiin, jonka nimi [on] Natsaret (hebreaksi נְצַרֶת [NeTsaReTh], myöhemmässä suomen kielessä muodossa "Nasaret")
27. neitsyen luo, [joka oli] kihlattu miehelle, jonka nimi [oli] Joosef, Daavidin sukua, ja neitsyen nimi [oli] Maria.
28. Enkeli tuli hänen luoksensa huoneeseen sanoen: "Rauha sinulle, joka [olet saanut] armon, JHVH [olkoon] kanssasi, siunattu [olet] sinä naisten joukossa !"
29. Mutta hän (= Maria), nähdessään [enkelin], hämmästyi hänen puheestaan ja sanoi (= ajatteli) mielessään, mikä [oli] hän [saamaan] tuollaisen \ siunauksen / tervehdyksen \.
30. Enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä olet löytänyt armon Jumalan edessä.
31. Ja katso, raskaana ollen tulet synnyttämään (futuuri) pojan ja sinun pitää antaa¹ hänen nimekseen Jeesus (יֵשׁוּעַ [JeShU:'a']).
32. Ja Hän tulee olemaan (futuuri) suuri ja häntä tullaan kutsumaan (futuuri) Korkeimman Pojaksi ja JHVH Jumala tulee antamaan (futuuri) Hänelle Hänen isänsä Daavidin [valta]istuimen.
33. Ja Hän tulee olemaan Jaakobin huoneen kuninkaana (futuuri) iankaikkisesta iankaikkiseen ja Hänen \ kuninkuudellaan / kuningaskunnallaan \ ei [ole] mitään loppua."
34. Maria sanoi enkelille: "Kuinka tuo tulee olemaan (futuuri) [mahdollista], minähän en mitään tiedä miehestä²."
35. Enkeli vastasi sanoen hänelle: "Pyhä Henki tulee tulemaan (futuuri) sinun päällesi ja Korkeimman voima tulee varjoamaan (futuuri) sinut, sen tähden myös [sitä] Pyhää, joka tulee syntymään (futuuri), tullaan kutsumaan (futuuri) Jumalan Pojaksi."

Huomautuksia:

- 1) Kreikankielisessä tekstissä on yksikön 2. persoonan futuurimuoto κἀλέσεις [kale'seis] = "tulet antamaan (nimeksi)", mikä vastaa hebrean VaV-perfektiä נְצַרְתָּ [VeQaRa(')Th] (feminiinimuoto), jolla on tässä jussiivimerkitys "sinun pitää antaa (nimeksi)" (vert. Jes. 7:14).
- 2) Vastaava hebrean sanonta voidaan kääntää myös näin: "minähän en harjoita sukupuoliyhteyttä miehen kanssa".

Enkeli oli siis ilmoittanut nämä asiat Marialle jo aikaisemmin kuin Joosefille sekä myös yksityiskohtaisemmin, mikä oli tietysti ymmärrettävää, koska Maria Jeesuksen synnyttäjänä joutui kokemaan sellaista, jota hän ilman enkelin selitystä ei ehkä olisi voinut lainkaan kestää.

Luuk. 2: 1 - 7.

1. Tapahtui niinä päivinä, [että] lähti käsky keisari Augustukselta \ laskea / luetteloida \ maailman¹ kaikki asukkaat.
2. Tämä väestönlaskenta ja -luettelointi oli ensimmäinen [tehtävä] (= verotuksen toimeenpanossa) Quiriniuksen² ollessa [sen] johtajana^{2a} Syyriassa (= provinssi, johon Israelin maa silloin kuului).
3. Kaikki lähtivät \ laskettaviksi / luetteloitaviksi \ , jokainen omaan kaupunkiinsa (= paikkakunnalle, mistä suku oli lähtöisin ja missä suvulla oli perintöosa eli omistusoikeus maahan).
4. Nousi myös Joosef Galileasta, Natsaretin kaupungista, Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimeksi oli annettu Beetlehem, sillä [hän] oli [lähtöisin] Daavidin suvusta ja perheestä,
5. \ laskettavaksi / luetteloitavaksi \ Marian kanssa, [joka] oli kihlattu hänelle, ja hän (= Maria) [oli] raskaana.
6. Tapahtui heidän ollessaan siellä, [että] täytyivät synnyttämisen päivät.
7. [Hän] (= Maria) synnytti poikansa, esikoisen, kapaloi hänet [sekä] pani hänet seimeen³, sillä ei ollut heillä [muuta] paikkaa \ huoneessa / asunnossa / majapaikassa \^{3a}.

Huomautuksia:

- 1) Käsite "maailma" tarkoittaa tässä tietysti Rooman hallintovallan alla ollutta osaa maailmasta, jossa oli toki muitakin valtakuntia, mm. laaja Parthian valtakunta sekä monet vanhat Kauko-Idän, Afrikan ja Amerikan valtakunnat.
- 2) Latinankielinen nimi Quirinius esiintyy kreikankielisessä tekstissä muodossa Κυρήνιος [Kyre:´nios], josta tulee muoto Kyrenius.
2a) Kreikankielisessä tekstissä on verbi ἡγεμονεύω [he:gemoneu´o:] = "olla johtajana", mikä ei siis välttämättä viittaa latinankieliseen sanaan "procurator", jonka suomenkielisenä vastineena on käytetty sanaa "maaherra". Quiriniushan oli Jeesuksen syntymän aikoihin Syyriassa keisarin "legatus" eli lähettiläs, tehtävänään juuri verotuksen toimeenpanoon liittyvät valmistelutyöt. Toistakymmentä vuotta myöhemmin hän oli sitten kyllä Syyrian "procurator" eli "maaherra".
3. Kreikankielisessä tekstissä oleva sana φάτνη [fa´tne:] vastaa hebrean sanaa פֶּטִיחַ [ʿeVʹUS], joiden molempien merkitys on "seimi" eli eläinten syöttökaukalo, joka oli Israelissa tavallisesti joko kallioon koverrettu tai kivistä ja savesta muurattu.
3a) Kreikankielisessä tekstissä on sana κατάλυμα [kata´lyma], jonka merkitys on "huone, vierashuone, asunto, majapaikka", mutta ei siis "majatalo", joka on kreikaksi πανδοχείον [pandokhei´on] (Luuk. 10:34).

Jakeen 7 loppuosa on arameankielisessä Peshitta-tekstissä seuraava:

... מַטְל דְּלִית הָאָהָר לְהוֹן דְּיֹכְתָא אִיכָא דְשָׂרִין הוּוּ =

[MitT'oL DeLaJT HeVa' LeHON DUkKeTha' 'aJKa' DhaShReJN HeVaV]
= "koska ei mitään ollut heillä [muuta] paikkaa [siinä], missä he majoittuneina olivat".

Tässäkään tekstissä ei siis ole mitään mainintaa sen enempää majatalosta kuin tallistakaan.

Israelin maassa oli kyllä karavaaniteiden varsilla majataloja, joista käytetään nimitystä karavaaniseralji. Yksi tiehän kulki Jerusalemissa Beetlehemistä kautta Hebronin ja edelleen Be'ershebaan. Joosef ja Maria olivat kuitenkin köyhiä, mikä käy ilmi siitä, että he Marian puhdistuspäivien päätyttyä pystyivät uhraamaan vain kaksi metsäkyhkystä tai kyyhkysen poikaa (Luuk. 2:22 - 24, vert. 3. Moos. 12:8). Heillä siis tuskin olisi ollut varaa asua majatalossa. Toisaalta siihen ei ollut tarvettakaan. Heillähän Daavidin suvun jäsenenä oli sukulaisia Beetlehemissä, joiden luokse oli mahdollista majoittua pitemmäksikin ajaksi. Väestönlaskenta ja siihen liittyvä luettelointi saattoivat näet viedä aikaa useitakin viikkoja.

Niillä israelilaisilla, jotka eivät olleet kovin varakkaita, oli yleensä talossaan saman katon alla vain yksi huonetera, joka oli jaettu kahteen osaan, joiden lattiat olivat eri korkeudella. Talon etuosassa alemmalla tasolla oli eläinten suoja, johon kotieläimet tuotiin yöksi, ja takaosassa ylemmällä tasolla oli ihmisten asuintila, jossa yöllä nukuttiin lattialle levitetyillä vuodematoilla. Huoneen etu- ja takaosan välissä oli eläinten syöttökaukalo eli seimi.

Tällaisia asuinrakennusten pohjia on tullut esille Israelissa suoritetuissa arkeologisissa kaivauksissa. Se paikka, jota Beetlehemissä olevan Jeesuksen syntymäkirkon kellarissa näytetään Jeesuksen syntymäpaikkana, ei missään tapauksessa ole nyt alkuperäisessä asussaan, vaikka paikka sinänsä ehkä olisikin oikea. Siitä ei siten voi enää sanoa, minkälainen rakennus siinä on Jeesuksen aikana ollut.

Vuosisatojen ja -tuhansien takaisista rakennuksista on yleensäkin jäljellä vain rakennusten pohjat, jotka ovat usein aika paljonkin nykyisen maanpinnan alapuolella. Ne käsitetään siten helposti luoliksi, vaikka ne olisivat jäänteitä rakennuksista, jotka ovat aikanaan olleet silloisen maanpinnan yläpuolella. Ehkä sen takia Beetlehemissä puhutaan paljon myös Jeesuksen syntymäluolasta.

Kun väestönlaskennan ja -luetteloinnin takia Joosefin tai Marian sukulaistalossa oli paljon väkeä, asuinosan koko lattiatila tarvittiin nukkuville, joten pientä vauvaa ei voinut panna ahtaalle lattialle. Seimi oli sitävastoin hyvä ja turvallinen paikka vauvalle. Kaiken edellä esitetyn perusteella voidaan siis päätellä, että Jeesus syntyi sukulaiskodissa eikä missään majatalon tallissa.

Lopputoteamuksia.

Messiaasta eli Jumalan Voidellusta on Raamatussa monia profetioita, joista edellä on käsitelty tai mainittu vain joitakin tärkeimpiä. Niistä käy selvästi ilmi, että Messias on lähtöisin Jumalasta, Hänen alkuperänsä on iankaikkisuudesta ja Hän syntyy ihmiseksi Daavidin suvusta Israelin maassa Juudean Beetlehemissä Jerusalemin toisen temppelin aikana. Nämä kaikki tuntomerkit sopivat vain Natsaretin Jeesukseen.

Messiaalla eli siis Jeesuksella on täällä maailmassa kaksi suurta tehtävää: suorittaa ihmisten syntien sovitus, mikä on jo tapahtunut Hänen ristinkuolemassaan, sekä toimia Israelin ja koko maailman hallitsijana, mikä on vielä edessäpäin ja toteutuu Hänen tullessaan perustamaan tänne maan päälle tuhatvuotisen kuningaskunnan.

Varsinaisesta Jeesuksen syntymätapahtumasta ei ole Raamatussa kerrottu enempää kuin se, mitä on edellä esitetty. Siihen liittyvät sitten kyllä kuvaukset enkelien ilmestymisestä paimenille (Luuk. 2:8 - 14) ja paimenten käynnistä Jeesus-lapsen luona (Luuk. 2:15 - 20) sekä Itämaan tähtientutkijoiden käynnistä Jeesusta kunnioittamassa (Matt. 2:1 - 12). Nämä kertomukset eivät kuitenkaan anna mitään oleellista lisätietoa Jeesuksen syntymästä, mutta tietenkin ne monella tavalla vahvistavat sen, mitä edellä on jo tullut esille.

Sillä seikalla, että Jeesus ei syntynytäkään majatalon tallissa, on mielestäni hyvin tärkeä merkitys Joulun sanoman vastaanottamisessa. Jeesus ei siten ole vain joku vieraaseen talliin tullut eläinten Pelastaja. Sellaisen Jeesuksenhan varmaan moni voisi hyväksyä nykyisin, jolloin eläintensuojelu on muotia, jopa siinä määrin, että petojakin suojellaan enemmän kuin ihmisiä, mutta eihän uskolla sellaiseen Jeesukseen olisi mitään iankaikkisuusarvoa.

Jeesus tuli kuitenkin ja haluaa edelleenkin tulla ihmisten kotiin, meidän jokapäiväiseen arkiseen elämäämme, meidän ihmisten Pelastajaksi ja syntiemme Sovittajaksi. Vain usko tällaiseen Jeesukseen vie meidät iankaikkiseen elämään Jumalan yhteydessä. Jeesuksen syntymäkertomuksen oikea ymmärtäminen tekee siten Joulun evankeliumin sanoman meille paljon läheisemmäksi kuin sen perinteinen tulkinta, jolle Raamatun teksti ja Jeesuksen ajan Israelin oloja koskevat tiedot eivät anna minkäänlaista tukea.

Karstulassa joulukuussa 2005.

Osmo Alho

Liite. Lähdekirjallisuusluettelo.

1. Tekstilähteitä:

- Biblia Hebraica Stuttgartensia.
Deutsche Bibelgesellschaft. Stuttgart, 1990.
- The Holy Scriptures (Old Testament) Hebrew and English.
The Society for Distributing Hebrew Scriptures. Cambridge.
- The Hebrew Bible (Old Testament).
Edited by Norman Henry Snaith. Edition 1977.
The Bible Society in Israel.
- Septuaginta.
Edidit Alfred Rahlfs.
Deutsche Bibelgesellschaft. Stuttgart, 1979.
- Nestle - Aland: Novum Testamentum Graece.
Deutsche Bibelgesellschaft. Stuttgart, 1993.
- The Greek New Testament.
United Bible Societies. Stuttgart, 1973.
- Ivan Panin: The New Testament in the Original Greek.
The Book Society of Canada Ltd. Agincourt, 1975.
- NOVUM. Uusi Testamentti selityksin. Osat 1 - 4.
Raamatun Tietokirja. Hämeenlinna, 1981 - 1983.
- The New Covenant. Aramaic Peshitta Text with Hebrew Translation.
The Bible Society. Jerusalem, 1986.
- The New Testament in Hebrew and Russian.
Hebrew Translation by Franz Delitzsch. Revised by Gustav Hermann Dalman.
The Society for Distributing the Holy Scriptures to the Jews. Norwich, 1979.
- Hebrew New Testament. The New Translation 1976.
United Bible Societies, Israel Agency. Jerusalem, 1979.
- The New Testament in Hebrew and English.
Hebrew Translation by Isaac Salkinson.
Revised by David Ginsburg. Edition 1993.
The Society for Distributing Hebrew Scriptures. Cambridge, 1995.
- The New Testament (in Hebrew).
Hebrew Translation by Franz Delitzsch.
New Revised Hebrew Version Based on the Eighth Edition of 1885.
"Streams in the Negev". Beer-Sheva, 2003.

2. Tekstianalyysin apuvälineitä:

- Abraham Even-Shoshan: A New Concordance of the Bible.
"Kirjat Sefer" Publishing House Ltd. Jerusalem, 1992.
- Solomon Mandelkern: Veteris Testamenti Concordantiae.
Schocken Ltd. Jerusalem - Tel Aviv, 1986.
- Ernest Klein: A Comprehensive Etymological Dictionary
of the Hebrew Language.
Carta Ltd. - The University of Haifa. Jerusalem, 1987.

- Wilhelm Gesenius - Frants Buhl: Handwörterbuch über das Alte Testament. Springer-Verlag. Berlin - Göttingen - Heidelberg, 1962.
- F. Brown - S. R. Driver - C. A. Briggs - W. Gesenius: The New Hebrew and English Lexicon. Hendrickson Publishers. Peabody, Massachusetts, 1979.
- Reuben Alcalay: The Complete Hebrew - English Dictionary. Massada Ltd. Tel-Aviv, 1990.
- Marcus Jastrow: A Dictionary of the Talmud. Edition 1903. Reprint "Horeb". Jerusalem.
- Seppo Seppälä: Heprea - Suomi Sanakirja. Suomen Karmel-Yhdistys ry. Saarijärvi, 1981.
- Thomas Lambdin - Heinrich v. Siebenthal: Lehrbuch Bibel-Hebräisch. Brunnen Verlag. Giessen - Lahr, 1990.
- W. Gesenius - E. Kautsch - A. E. Cowley: Gesenius' Hebrew Grammar. Edition 1910. Reprint Oxford University Press. Oxford, 1980.
- Shaul Barqali: "Luach HaPealim HaShalem". (Hebreankielinen verbitaulukko.) "Rubin Mass". Jerusalem, 1977.
- H. G. Liddell - R. Scott: An Intermediate Greek - English Lexicon. Oxford University Press. Frome - London, 1991.
- J. Lust - E. Eynikel - K. Hauspie: A Greek - English Lexicon of the Septuagint. Parts I - II. Deutsche Bibelgesellschaft. Stuttgart, 1992 - 1996.
- W. F. Moulton - A. S. Geden - H. K. Moulton: A Concordance to the Greek Testament. T. & T. Clark Ltd. Edinburgh, 1989.
- Alfred Schmoller: Handkonkordanz zum griechischen Neuen Testament. Deutsche Bibelgesellschaft. Stuttgart, 1994.
- Walter Bauer - Kurt und Barbara Aland: Griechisch - deutsches Wörterbuch zum Neuen Testament. Walter de Gruyter. Göttingen - Berlin, 1988.
- Joseph H. Thayer: Thayer's Greek - English Lexicon of the New Testament. Hendrickson Publishers. Peabody, Massachusetts, 1996.
- Barclay M. Newman Jr.: A Concise Greek - English Dictionary of the New Testament. United Bible Societies. Stuttgart, 1985.
- Rafael Gyllenberg: Uuden Testamentin kreikkalais - suomalainen Sanakirja. Yliopistopaino. Jyväskylä, 1994.
- NOVUM. Osa 5. Kreikan - suomen sanakirja. Raamatun Tietokirja. Hämeenlinna, 1984.
- George C. Divry: Divry's Modern English - Greek and Greek - English Desk Dictionary. D. C. Divry Inc. New York, 1976.
- Weikko Pakarinen: Kreikan kielioppi. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Turku, 1963.
- Ernst Hoffmann - Heinrich v. Siebenthal: Griechische Grammatik zum Neuen Testament. Immanuel-Verlag. Riehen - Lahr, 1990.
- S. P. Re'em: Analytical Concordance to the Delitsch Hebrew Translation of the New Testament. Vol. 1 - 3. "Nur" Press. Jerusalem, 1973 - 1974.

3. Raamatun taustatietoihin liittyviä teoksia:

- Useita osia Vanhan Liiton kirjoituksia käsittelevästä teossarjasta: The ArtScroll Mesorah Series. A New Translation with a Commentary Anthologized from Talmudic, Midrashic and Rabbinic Sources. Mesorah Publications Ltd. New York.
- Encyclopedia Judaica, CD-ROM Edition. Judaica Multimedia (Israel) Ltd.
- Hammond's Atlas of the Bible Lands. Steimatzky Ltd. - Hammond Inc. Maplewood, New Jersey, 1984.
- Menahem Benhayim: Jews, Gentiles and the New Testament Scriptures. Yanetz Ltd. Jerusalem, 1985.
- David Flusser: Judaism and the Origins of Christianity. The Magnus Press - The Hebrew University. Jerusalem, 1988.
- Pinchas Lapide: Hän saarnasi heidän synagogissaan. Shalom. Saarijärvi, 1991.
- Ove Schwarz - Hillel Skurnik - Dave Weintraub: Juutalaisuus. Uskonto ja perinne. Juutalainen koulu, Helsinki. Vammala, 1991.
- Emanuel Tov: Textual Criticism of the Hebrew Bible. Fortress Press - Van Gorcum. Assen - Maastricht, 1992.
- Günther S. Wegener: 6000 vuotta ja yksi kirja. Werner Söderström Osakeyhtiö. Porvoo, 1959.
- Edvin Wirén: Kun Hän avasi kirjan. Kansan Raamattuseuran Säätiö. Heinola, 1964.
- Aapeli Saarisalo: Raamatun Sanakirja. Werner Söderström Osakeyhtiö. Helsinki, 1965.
- Iso Raamatun Tietosanakirja. Osat 1 - 3. Raamatun Tietokirja. Kuopio, 1972 - 1975.
- Risto Santala: Kristus Vanhassa Testamentissa. Karas-Sana Oy. Heinola, 1974.
- Risto Santala: Kristus Uudessa Testamentissa. Karas-Sana Oy. Heinola 1975.
- Uuras Saarnivaara: Voiko Raamattuun luottaa? Ev. lut. Herätysseura ry. Suolahti, 1982.
- Risto Santala: Kristinuskon juuret. Osat I ja II. Raamattu- ja Evankeliumipalvelu. Jyväskylä, 1985.
- Aapeli Saarisalo: Ihmisen Poika. Werner Söderström Osakeyhtiö. Porvoo - Helsinki - Juva, 1986.
- Raamatun Kartasto. Suomen Pipliaseura. Tanska, 1990.
- Risto Santala: Vanhan Testamentin Messias-odotus. PerusSanoma Oy. Juva, 1995.

Lisäksi on ollut käytettävissä monia Raamatun käännöksiä, konkordansseja, sanakirjoja ja kielioppeja useilla eri kielillä sekä muitakin kuin edellä mainittuja Raamatun kommentaareja.